

Niels Jægerum

Sprækker – poesi i arbejdslivet

www.jaegerum.dk

2020

Hvorfor? 4
Broccoli 5
Den rette vej 5
Glædestårer 6
I klemme 7
Kokasser 7
Grus i maskinen 8
Pauseskærm 8
Færdig 9
Perfekthedskulturen 10
Betalt dygtighed 10
Nedarvede svagheder 11
Held i sprøjten 11
Venteværelset 12
Kolbøtter 13
Det banker 14
Populisme 14
De pæne mennesker 15
Begge veje 16
Tidens tendens 16
At skyde sig selv i foden 17
Det forkerte sted 18
Den larmende tavshed 18
Forårsrengøring 19

At styrte i grus 20
Uro 20
Sisyfos 21
Gammel 21
Systemisme 21
Motorvejen 22
Av min finger! 23
Elefanten og de 6 blinde mænd 24
Titanic 24
Livsappetit 25
Lavthængende grene 26
Eventyr 27
Knivsæg 27
Parat 28
Dumpet 28
De to sider 29
Djævelens detalje 30
Børn har 100 sprog 30
Drengen i manden 31
Momentum 31
Kemi 32
Regndansen 32
Den indre stemme 33
Hestebremsen 34
Forvandlinger 34
Ikke alt 34
Hjælpekunst 35
Mistillid 36
Ude af flasken 36
Livsbuen 37

Opbrud 38
I levende live 39
Sommerfuglen 41
Tænk hvis 42
Altid 43
Linsen 43
En ven 44
Retsbevidsthed 45
Ordentlighed 45
Jubilæum 46
Noget vi leger 47
Et smil på læben 47
Livets længsel 48
Horisonter 49
Barndommens mark 50
Barndommens land 51
Sansernes drengår 52
Kirkedammen 53
At se med hjertet 54
Ude af mine hænder 55
Tiden tilbage 56
Modstridende fordringer 57
Dobbeltsidig ledelse 58
Flygtighed 59

Der er mange ting i livet vi ikke kan svare på og alligevel får vi ofte spørgsmålet hvorfor?

Hvorfor?

Hvorfor glemte du
at slukke lyset
at tænde lampen
at slå alarmen til
at låse døren
at tjekke strømmen
at sikre vinduet
at trække for
at rulle ned
at forlænge dit rejsekort
at stille tiden tilbage
at afbestille el-synet
at ringe til lægen
at spritte af
at skrue ned
at spørge om lov

hvorfor?

Tja... hvorfor ikke?

"Broccoli"

Lad din mad være din medicin og din medicin din mad

Lad dine vitaminer være dit liv og dit liv dine vitaminer
Lad din broccoli være din topscorer og din topscorer din broccoli
Lad dine fristelser være dine dumheder og dine dumheder dine fristelser
Lad din chokolade være dit indre barn og dit indre barn din chokolade
Lad vinen danse på tungen og tungen danse på vinen
Lad wienerbrødet kæle for munden og munden kæle for wienerbrødet
Lad dine kartofler være dit hjertebarn og dit hjertebarn dine kartofler
Lad din sovs være din kærlighed og din kærlighed din sovs
Lad dine baconterninger syde på panden og panden syde af bacon

-så skal det nok gå alt sammen

Den rette vej

den rette vej
den rette løsning
den rette forklaring

det rette svar
det rette blik
det rette valg

til rette tid
til rette person
til rette medie

med rette held

Glædestårer

livets dans formes af tragedier og komik
bedst som vi er oppe og hjertet siger tik
slås vi i stykker og meningen i splinter
den ene dag i sommer den næste i vinter

først har man latter og skålesang
hopper rundt til lystig bægerklang
så knuses spejlet til den skønne fest
når en ven sygner hen der var vores gæst

nu har vi lige haft ham i komas mørke
væk var han i mange dage i søvnens tørke
vi troede det var ved at rinde ud i sidste time
men pludselig var det vores tur til at besvime

de fineste fine vinger kan nu få os til at lette
han er tilbage kan tale grine og gætte
nu er alle vores sorger blevet til rester
og foråret venter med farver og fester

glædestårer løber ned ad vores kinder

nu ved vi hvor meget vi deler og binder
sammen har vi hinanden i med- og modgang
mirakler kan ske - det er livets vekselsang

tårerne triller i ansigtets riller

I KLEMME

i klemme mellem det nære og det fjerne
i klemme mellem en lygte og en stjerne

kastet ind i tilværelsens svimlende knivsæg
kastet ind i tvivlens blødende særpræg

spændt ud mellem fantasi og viden
spændt ud mellem et dilemma for tiden

splittet mellem ro og uro i de mørkeste nætter
splittet mellem vaner og uvaner og de spor det sætter

i klemme mellem det slemme og det prægtige
i klemme mellem det rigtige og det mægtige

tvivlens sunde motor snurrer i takt med hjertet

Sådan en dag kunne man ikke slås ud

En mor fortæller :

Jeg mindes stadig med primitiv fryd, da jeg som barn med bare tæer løb rundt på min farbrors marker, sammen med hans køer. Når jeg fandt en kokasse af den helt rette konsistens – det vil sige med en tynd, sprød skorpe- så blev et dybtliggende urinstinkt tilfredsstillet, når jeg med begge fødder trådte op i kokassen. Den tynde skorpe brast øjeblikkeligt, og jeg sank langsomt ned i den lune kokasse, mens gyllen løb op mellem mine tæer. Sådan en dag var der intet, der kunne slå mig ud.

Kokasser

dansende på skorpe af koklatter
så jeg en jomfru svinge med lænden
fin var hendes frydefulde latter
da hun boltrede sig saftigt på engen

tæerne gravede sig ned i de bløde masser
klistrede sig om de smukkeste hæle
pigers drømme om de brune kasser
slumrer på bunden af deres sjæle

i lande fjernt fra vores egen have
samles kokasser af piger til brændsel
engang i fordums tid var koens flydende gave
en sød fornemmelse uden skændsel

- sådan en dag kan man ikke slås ud

Grus i maskinen

de ville så gerne være de bedste
de øvede sig i deres egne siloer
prøvede at rette på fejl og mangler
var lige ved at nå toppen i eget hamsterhjul
fik en masse krøller på halen
rettede alt det som ikke passede ind
gik så ud med det aftalte koncept
i stive spændetrøjer i samme retning
opdagede for sent at alt var ændret
nye tider pressede på

ingen kan bade i den samme flod to gange

Pauseskærm

skildpadder holder pause hele dagen
skjoldet og huset har de på bagen
spiser langsomt salaten og taber

både stilke og blade mens de gaber

hestene står på marken og kigger
man kan misunde sådanne krikker
heste på pause i millioner af år
de bare hviler og står der og står

koen ligger dovent og tygger drøv
gumler og gumler så positivt sløv
vender græsstrået på majestætisk vis
spiser og synker på repeat i timevis

mennesker løber stærkt uden mål og med
sætter farten op afsted afsted afsted
nu kan der lukkes op ja døgnet rundt
i 24 timer selvom det ej er sundt

*mon roen kan tage os nye steder hen
besindigheden komme til os igen
før samfundets pauser forsvinder
gid eftertanken er det der vinder*

sæt farten ned og skyd en god skildpaddefart
det kunne være den nye start

Færdig

vi planlægger alt det vi vil gøre
kunne bygge mere lidt større
vi haster med dimsedutter
knokler og ønsker det slutter
vi brænder lyset i begge ender
sætter sammen selv når lampen tænder
det er så vigtigt at vi når vores drømme
tilsidesætter livets understrømme
bruger al vores energi på segmenter
bygger og nedbryder alle elementer
vi skal nå i mål så hurtigt som muligt

så livet kan blive overskueligt

hvornår mon vi forstår det særlige
at livet ikke handler om det færdige

pluk dagen

Perfekthedskultur

væk med det tilfældige der hænder
væk med de skæves bulede tænder

fjern det børnene så modigt hiter på
fjern børnebørnenes lyst til på hovedet at stå

ud med det som kaldes de langsomme glæder
ud med de gamle dyder og fællesskabets sæder

slut med fantasi og kreativ kedsomhed
slut med den menneskelige bevågenhed

ind med marionetdukke og mekaniske kynister
ind med elitens sejrende og griske narcissister

så skal det nok gå den forkerte vej!

Betalt dygtighed

se hvor dygtig og klog han er blevet
se hvor fine opgaver han har skrevet
se han kan anvende de sværeste ord
han kommer forrest når han bliver stor

han får en tyver for at slå græsset
han er så villig når han bliver presset
han får præmier for hver en god karakter
og stræber gerne efter mer' og mer'

nu vil han ha' penge for at børste tænder
nu kræver han kroner for at sove længer'
nu tager han honorar for at gå med hunden
vil ha` ekstra når den skal luftes i lunden

nogle siger han kun handler mod beregning
nogle mener han er en underlig "tegning"
nogle har hørt han tager entre af sine gæster
når han indbyder til sine private fester

kan man blive lidt for dygtig?

Nedarvede svagheder

man er ikke ansat til en kontrolfunktion
man er ikke ansat til at tænke kritisk om noget
man er ikke ansat til at stille spørgsmål

man har ikke kontrakt på at opdage fusk
man har ikke kontrakt på at holde øje med nogen
man har ikke kontrakt på at tjekke data

man indså behovet for moderne kontrolsystemer
man indså at der var støv på de gamle taster
man indså at man kunne vaske sine hænder

nu indser enhver at tillid er en risikofyldt forudydelse
nu indser enhver at nogen ikke gjorde det alle kunne have gjort
nu indser enhver at mistilliden vokser som systemisk cancer

føj for en ansvarsforflygtigelse!

Held i sprøjten

nogle er født med en guldske i munden
andre er født ind i fattigdommens jerngreb

nogle sidder på den grønne gren
andre er visnet allerede før de er voksne

nogle har held i sprøjten
andre bliver forrådt af deres nabo

nogle rider på en bølge
andre kan slet ikke komme med i båden

nogle har mere held end forstand
andre går fra forstanden af held

det er rent held det hele
eller også er det sort uheld

VENTEVÆRELSET

her sidder vi så og venter
en lille dreng klynker
slår over i højlydt gråd
en mor spørger om han har **lyst** til
tyggegummi, chokolade, bolcher, lakrids, vingummi, skumbamser
eller at få en bog læst højt?
en kæmpe dame der ikke kan få vejret
puster rallende som et rustent lokomotiv
en stor pubertetspige hænger som en lille baby
omkring halsen på sin mor

en vraltende gravid kæmper sig tungt
hen til den nærmeste stol
en ung mørk mand i blodrødt tøj
kigger rystende på sin mobil
en hostende blegnæbbet kvinde med uredt hår
er suget ind i ugebladets dramadrømme
en gammel sammenkrøbet sammenbidt mand
sidder slapt i en kørestol og vil op og væk fra smerten
får en arm af hjælperen og stiller sig vaklende i venteposition
falder stående i søvn og vælter bagover i armene på stativet

smerte, gråd, omsorg, pusten, sukken, hvisken, rysten og afmagt
som livets familiejournal før diagnosen

lægen henter ét navn ad gangen

Kolbøtter

de var låst fast i vanegrøften
de sad indespærret i hamsterhjulet
de gentog sig selv i deres osteklokke

de var hurtige til at dømme andre
de troede at de vidste det hele
fordi de ikke vidste at de troede

så kom revnen midt i forårets varme
så blev der åbnet til nye vinde i de små sprækker
så blev en lille ring pludselig til en stor bølge

kolbøtter kan røre rundt i fundamentalisme

kolbøtter tarrer de udbredte sandheder
kolbøtter er det umulige mål der scores i overtid

kolbøtter er livets uforudsigelige vendinger
når livet er bedst!

Det banker

pludselig banker det på ruden
vi sidder midt i søndagsfreden
det banker igen som fugle der pikker på træ
åbner døren og en lille flok kendte ansigter
vil bare lige ind og se hvordan vi bor
hjertet bliver startet med hilsende håndkraft
stemmer og humør fylder vores nye hus
lys loft vægge billeder døre rum og have vendes
i et anerkendende kærlighedssprog
tænk at kende så mange søde mennesker
på en fredfyldt søndag

husker vi selv at banke på?

Populisme

lad os leve grænseløst sagde den ene
lad os bygge mure sagde den anden
lad os teste børnene sagde den ene
lad dog børnene være i fred sagde den anden
lad os dømme efter øje for øje og tand for tand sagde den ene

lad os behandle og resocialisere differentieret sagde den anden

lad os skære ned på de varme hænder sagde den ene

lad os bygge på de små og de ældre i samfundet sagde den anden

den tredje sagde populisternes gør det folk ønsker

den etiske beslutning må vi selv træffe

De pæne mennesker

de har de rigtige villaer

de går i de pæne jakkesæt

de har de glatte facader

de er de pæne mennesker

de har den høje løn

de har garderet sig i modgang

de skjuler profitten i skattely

de er de pæne mennesker

de bliver slæbt i retten

de er afsløret i en lækage

de har mange undskyldninger

de er de pæne mennesker

de har de pæne advokater

de har de rette paragraffer

de har de slørede smuthuller

de er banditter i habitter

de er de pæne mennesker

skattetænkningen og hvidvasken fortsætter

den historiske tillidskrise er nutidens samfundspest

den etiske erosion får grundpillerne til at ryste
dommen falder om ti år og ankes
de pæne mennesker har ikke noget at skjule

BEGGE VEJE

vi former de bygninger

der præger os

vi former de rum

som skaber os

vi former de opgaver

som fremmer kulden

vi former de holdninger

der ensretter os

vi former de ledere

der svajer som siv

vi former den afstand

der dræber nærværet

vi kunne genskabe det indre blik

hvor mennesker behøver mennesker

TIDENS TENDENS

lad os trække på samme hammel

hver for sig i eget hamsterhjul

lad os tænke på fællesskabet

og finde vores fjender

lad os tro på vores viden

og kun vide det vi tror på

lad os løbe hurtigere for mindre

længere og længere ud til kanten
lad os tage fat i problemerne
og slippe taget i kæden af hænder
lad os bidrage til samfundskagen
og udnytte alle smuthuller i loven
lad os fordele goderne retfærdigt
og vaske de sorte penge hvide
lad os arbejde på en velfærdsmodel
og skabe større og større afstand mellem rig og fattig
lad os fortsætte i paradokskløften
og foregive en sammenhæng

måske skulle vi gå imod

TIDENS TENDENS?

AT SKYDE SIG SELV I FODEN

demokratiet kan være et redskab
til at afskaffe demokratiet
ytringsfriheden kan være et middel
til at afskaffe ordet frihed
forsamlingsfriheden kan være et middel
til at nedgøre og vanære andre
demonstrationsretten kan være en vej
til at afskaffe muligheden for at vise sin mening
retten til at tro og tænke hvad man vil
kan være en ansporing til fundamentalisme
afskaffelse af blasfemiparagraffen
åbner for en krænkelse af religioner

måske skulle vi SIGTE på ordentlighed i relationer?

DET FORKERTE STED

når vi smadres af absurde tilfældigheder
vender vi os mod smertebundens blodkar
når vi brutalt mister en af vores kære
fyldes vi med blytunge ord af fortvivlelse
når meningsløsheden knuser vores drømme
bløder vores hjerter og drypper med kaos
når vi kastes ned i tilværelsens sorte hul
gribes vi af afmagtens desperate meningsråb
når de sarte bånd brister i kærlighedens arme
rækker vi ud mod håbet i tårernes kølvand

trøst er det net som mennesket har spundet
for at holde sammen på stumperne
det forkerte sted på det forkerte tidspunkt

når man skal bære det ubærlige

DEN LARMENDE TAVSHED

vores lærer var blevet vanvittig vred over en bagatel
vi kiggede på hans afstraffelse med brølende tavshed
vores præst forlangte at vi kunne alle salmevers udenad
vi lyttede tavst oprørte til kammeraters hakkende gengivelse

vores skolelæge undersøgte os foroven og forneden
hun trak ud i underbukserne og tankerne drønedes højlydt rundt i blodet
vi sad som børn lige under prædikestolen med de sære indskrifter
alle hørte vi de hellige skrifter mens enhver tænkte på sin egen lirekasse
det ritualiserede liv fyldte os med trygge gentagelser
vi flettede fingre med "plejer" mens hjertet oprørske hamrede mod skabelonens
kammer
i sorgens kølvand foldede vi ærbødigt vores hænder
skreg indvendigt grimme ord op mod de magter der havde slået glansbilledet itu
i den naturnødvendige middagssøvn hvor de voksne ladede op
kunne vi udfolde det farlige på kanten af den højlydte kropslighed

nu sidder vi og sukker i lænestolen
og tygger tavse drøv på de buldrende tanker

tavsheden larmer

FORÅRSRENGØRING

mens skidtet hober sig op i krogene
og de store bosser bliver afsløret i solens skær
mens omdømmet krakelerer i de fine kredse
og hovedrige hoveder rulles ind i alternative stillinger
mens nettet strammes over for økonomisk kriminalitet
og det personlige ledelsesansvar kommer i fokus
mens forårsrengøringen intensiveres af loven
og den uanmeldte inspektion banker på døren
mens vi nedsætter alverdens kommissioner med beføjelser
og troværdige ulve bliver sat til at vogte fårene
mens de skjulte spekulationer om skattesnyd fortsætter

vil de kreative finansdrenge gnide sig
i hænderne på vej til udenlandske banker

måske skulle vi ændre spillet og gøre rent hele året?

AT STYRTE I GRUS

-når det går allerbedst
og vi har hænderne over hovedet
kan man være et sekund fra en tragedie
-når livet kører på skinner
og medvinden tilsmiler os
styrter vi pludselig i grus
-når man mindst venter det
og solens stråler leger med letheden
vælter de tunge skyer ind over himlen
-dannelse er mørkets og lysets polariteter
livets skønhed og gru er de levendes pris
på en knivsæg mellem op- og nedture
-håbet hjælper os med at falde i søvn
drømmebilleder ventilerer det ubærlige
før vi står op til en ny knugende uvished
i tilfældighedernes keglespil

hvor det absurde er sat på repeat
og den herlige eller forfærdelige uklarhed
venter om det næste hjørne

Uro

der er ingen ro over folk mere
alt render ud i en stresset køre
der er ingen bund i politik mere
alt bliver bare en lang omgang smøre
der er ingen alvor i øjeblikket mere
alt bliver til pjattet dyrkelse af det skøre
der er ingen tillid mellem mennesker mere
alt forplumres til sladder i en pløre
der er ingen professionel kraft mere
alt udtyndes til overflader som er møre
der er ingen tid til det menneskelige mere
alt ender i regneark for effektiviteten at forstørre
der er ikke hænder nok til gamle og børn mere
alt minimeres til måling på kroner og øre
der er ikke et skattesystem som fungerer mere
alt forstærker at de rige har deres på det tørre
der er ikke et sundhedssystem som slår til mere
alt er blevet produktion bag afdelingers døre
der er ingen sans for helheder mere
alt deles op i fragmenter og bittesmå øer
der er ingen respekt for naturen mere
alt er blevet en affaldsplads og giftige søer
der er ingen grænser for griskhed mere
alt camoufleres kynisk for grådigheden at sløre

magtbegæret æder etikken til frokost
ordentligheden venter forude!

Sisyfos

hvis livet er at bakse med opgaver
hvis livet er at stå op til nye udfordringer
hvis livet er at overkomme det umulige
hvis livet er at skubbe sten op ad et bjerg
hvis livet er at de ruller ned når dagen er omme
hvis livet er at vågne op og tage det tunge med let sind
på ny på ny på ny

så var Sisyfos en lykkelig mand 😊

GAMMEL

det er skønt at blive gammel
ligesom fugle der flyver bagerst
og ganske gratis ligger i læ af de andre

det er skønt at vågne langsomt om morgenen
komme delvist i tøjjet og vente med sokkerne
til kroppen er varmet op og efterhånden retter sig ud

det er skønt at bestige cyklen og få den op i fart
at ase ihærdigt med balancen i modvind
mens kæden knirker og knoglerne knager

det er skønt at blive rynket og gammel
omgivet af en livsbekræftende ømhed
mens man ligger i læ af de forreste fugle

der er liv så længe man flyver

I vores tid er der en tendens til, at tingene selv tager magten over mennesket.

SYSTEMISME

engang kontrollerede vi systemerne
nu kontrollerer de os
engang effektiviserede vi systemerne
nu effektiviserer systemerne os
engang gjorde vi systemerne smartere
nu gør systemerne os smarte
engang udviklede vi intelligente programmer
nu er vi frosset inde i systemismens isklump

tingsliggørelsen fortsætter ...

Motorvejen

de værste kører blinkende med fuld fart i overhalingsbanen
de bedste tager hensyn til det der sker forude og i bakspejlet
de værste overhaler indenom i høj fart
de bedste kører efter forholdene
de værste laver deres egne regler i trafikken
de bedste overholder de uskrevne love
de værste presser sig frem som om de ejer vejen
de bedste holder opmærksomt til højre
de værste zig-zagger aggressivt i tæt trafik
de bedste kører tålmodigt og giver plads til andre

gad vide om det også er værst for de bedste uden for motorvejen?

Av min finger!

et barn der overses lærer ensomhed
et barn der overfuses lærer afmagt
et barn der såres lærer skrøbelighed
et barn der mobbes lærer mindreværd
et barn der svigtes lærer at trække sig
et barn der tiltales hårdt lærer destruktivt sprog
et barn uden struktur lærer at den stærkeste har ret
et barn der krænkes lærer aggression

et barn der mødes i børnehøjde lærer forståelse
et barn der oplever omsorg lærer empati
et barn der er elsket lærer kærlighed
et barn der har venner lærer venlighed
et barn der trøstes lærer medmenneskelighed
et barn der lyttes til lærer respekt for andre
et barn der har varme relationer lærer opmærksomhed
et barn der oplever fair play lærer retfærdighed

ELEFANTEN OG DE 6 BLINDE MÆND

jeg kan forklare det for dig

ikke forstå det for dig

jeg kan vise hen til det

ikke lære det for dig

jeg kan fortælle det til dig

ikke lave de billeder du selv danner

jeg kan formidle det for dig

ikke modtage det som du gør

jeg kan læse min tekst op for dig

ikke fortolke budskabet som du opfatter det

jeg kan ikke spørge om du har forstået det

du forstår alt på din helt egen måde

jeg får ikke mere ret ved at sige det to gange

du er den der hører hvad jeg siger

jeg kan forklare det for dig

ikke forstå det for dig

TITANIC

de kloge søsatte det sikreste skib i verden

de var så kloge i de kloges klub

de kloge har det godt sagde de kloge

det har de kloge også fortjent pralede de kloge

og skålede klogt med de kloge på øverste dæk

indtil de bedrevidende påsejlede et dumt isbjerg

hvor skibet sank og de klogeste pakkede sig sammen
i de få redningsbåde der kun var for de kloge

er det klogt?

LIVSAPPETIT

åh jeg vækkes af morgenlysets drømmeskær
nye stråler kastes mod væggenes fortællinger
midt i genkomsten af pulsslag og varme fødder
åh jeg kysser lyset og dagen
som mennesker har gjort
i millioner af år
kæler for livet med tilbageholdt åndedræt
åh jeg sluger morgendiset
i landskabets farveskær
som en bølgende collage af grønne nuancer
åh jeg elsker dagen
hvor linserne kæler for de farverige kronblade
og dufter til blomsternes skød som en søgende bi
beruset af svimlende tanker og bankende hjerte
åh jeg elsker solens aften
rødgule stråler i vinens forførende sang
indtil den brændende stjerne går ned i horisonten
mens jeg længselsfuldt venter på nattens kølighed og
stjernehimlens uendelighed med et lille kys i et stort univers

livet er at mærke at vi er her

I anledning af vores 50-års studenterjubilæum

Lavthængende grene

så mødes vi atter i jubilæets mindelund
som gamle træer med lavthængende grene
der sitrer af længsel efter ungdommens gløder
varmer gensynet op med korte og lange håndtryk
blandet med kejtede knus og gammelkærlige øjne

her står vi så og vipper med de laveste grene
giver dem en smule kraft i det tågede tilbageblik
små betydningsfulde episoder forgrener sig i de løse samtaler
mellem de gamle træer og spændte spage stemmer
kraften fra rødderne siver stille rundt i de knirkende stammer
og grenene er mærket af tidens tand og livets knaster
blandet med støvede fagkarakterer og ar på sjælen

de lavthængende grene genspejler livet i småstumper
på klassens søkant i en verden af spraglene forskellighed
mens komedier, tragedier, tilfældigheder, hemmeligheder og skjulte motiver smelter
sammen med fag, skæbner og skæve personligheder

fortidens lærere rumsterer i de mærkede minder
af mareridt, frygt, angst, inspiration, magt og manipulation
et mix af det forsømte forår og den kroniske uskyld
larmende tavshed i de autoritæres uretfærdige jerngreb
og højlydt latter som forløsende tegn med erotiske undertoner
når gamle lærere sendte deres sultne blikke på bare pigeben
i en oase af tørre fag og lummer fantasi

et efterliv af gråsprængte tindinger, smukke rynker og stive hår
i et varmt tilbageblik på bruset af den smertefulde og stærke ungdomstid da grenene
sugede dannelsen til sig
hvor rektor i egen majestæt uddelte karakterbøger til den enkelte og retorisk
formulerede tallenes tyranni som mekaniske dåseåbnere til fremtidens jobs

bag de knagende grene anes en smule optimistisk saft
når en 70-årig jubilar nyder livet med en gammel hund og en ny kæreste

de laveste grene knækker på et tidspunkt
gid de holder mange år endnu!

Ses måske

EVENTYR

i en livståge af gyldne morgenstunder
lige mens du ligger og småblunder

fornemmes en kæde af slørede lænker til skønne nætter
som spor af erindrings uendelige sletter

aldrig bliver du træt af hukommelsens drømmespor
aldrig for gammel til at se det du tror

eventyret i fantasiens kompositioner
dine indre stjernesrud i gnistrende formationer

magien ligger i at trække vejret i hverdagens drømme
og føde en forestilling fra gemmer vi ikke kan tømme

på ny på ny på ny

Knivsæg

jeg kender ikke nogen som er gået fri

jeg kender ikke nogen som altid kunne klare det

jeg kender ret mange som er mærket af livet
jeg kender en del som har fået ar på sjæl og krop
jeg tror at vi alle er i et spind af op- og nedture
jeg tror at enhver bevæger sig på en tynd tråd af sårbarhed

må vi leve på en knivsæg
må vi glæde os på det vilkår
i det næste store øjeblik
før alt blir sort

PARAT

alt var planlagt
alt var tilrettelagt
alle detaljer var på plads
alle aftaler var gennemført
intet kunne kikse
intet kunne gå galt
aldrig ville de få denne chance igen
aldrig ville en sådan mulighed dukke op
mange havde misundt dem de skønne oplevelser
mange havde ønsket dem god rejse
de ville få en fantastisk tur
de ville få en uforglemmelig rejse

så kom opringningen

Ny minister vil dumpe børnehaveklassebørn, der ikke taler godt nok dansk

DUMPET

jeg kan sige ikke så meget
jeg er 6 år og er skolen for glad
jeg venner leger med

har søde også voksne
som hjælper tit mig
nu skal ikke jeg rykke op
mister alle kammerater mine
ked af det jeg er meget
testen for svær var

kan man dumpe en minister?

DE TO SIDER

på denne side er der flere sider
vi lever her og nu i mange tider

her plukker vi dagen både vinter og sommer
her drømmer vi om det der kommer

når vi er døde ved vi ikke hvad vi ser
de fleste håber at det magiske sker

denne side har vi opdelt i liv og død
den anden side måske en stjernes glød

livet er et herligt mellemrum
før stemmen bliver stille og stum

der tændes et lys for den døde
det mærkes som et kærligt møde

det kan ej gøre mig ilde til mode

at jeg har jeg min sidste rejse til gode

men man kan måske blive en smule svimmel
på den lange vej til den syvende himmel

når træskoer er sat

DJÆVLENS DETALJE

de var så stolte over det færdige resultat
viste det frem og talte om det fornemme format

de blev rost i øst og vest
og anerkendt for at være bedst

så bankede djævelen på og skabte disharmonisk ballade
fandt skjulte mangler i den rosenrøde facade

det fuldendte betyder at ingen endnu har set efter i sømmene
at øjnene ser det de tror og møder i drømmene

djævlen ligger i detaljen

BØRN HAR 100 SPROG

jeg kigger på den lille og straks kommer der en hånd

jeg kigger på den store og mærker nærhedens bånd

sammen ser vi på billen som kravler på vores bord

sammen graver vi efter regnorm i livets skønne jord

børn kan synge, spille, tegne og fortælle

børn kan lege, løbe, dykke, forme og sprælle

det indre og det ydre må gå hånd i hånd

det indre og det ydre forenes i anerkendende bånd

ingen kan på forhånd skrive barnets bog
ingen må frarøve de små deres 100 sprog

Drengen i manden

små drenge på grønne plæner
unge muskuløse mænd der træner
virile veteraner der tror de spæner

fantasiens drengebørn i eventyrlandet
ungdommens kampe om piger i vandet
alderdommens petanque-kugler i sandet

uendelige drømme i drengesind
pubertetens scorereplikker mod pigekind
den gamle dreng leger med hund og pind

drenge kan stryge en mor så kærligt på panden
den smukke teenager kysser en pige fra forstanden
når drengen dør i manden dør manden

meningen med livet er ikke at blive mange år
men at mærke livets pulsslag som i livets vår
at bruge alle sine sanser hver dag som tiden går

MOMENTUM

langsomt vågner man op til lysets verden
frem fra drømmesaften og nattens færden
snor sig omkring tankernes pælerod
prøver at fatte en flig af livets blod

vakler beruset af dagens komme
omkring i havens frugtbare lomme
aldrig har solen været så smuk
fuglekvidder og vingeslag i dette morgensuk

tænk hvis dette øjeblik var det sidste
tænk hvis hjertets pumpe ville briste
før du kunne sidde i aftensolens time
med et køligt glas af livets vine

intet kan måle sig med morgenfreden

intet kan overgå naturen i stilheden
kun aftenskæret med rødlig strålevarme
kan smage som nektar i dine aftenarme

som en eventyrfilm fra himlen i det høje
åbner stjernernes blinken sig for dit sultne øje
millioner af glimt fra tågestøv i det fjerne
tænk hvad vi kan fornemme med vor egen lille hjerne

KEMI

vi mødes mellem to aldre
på en bænk af vippende forskelle
vores øjne kigger i dybdernes hav
og finder en broderlig åre af kærlighed

vi spiller sammen mod hinanden
og danner en snor af sympatiske knuder
du vokser og kroppen dasker til verden
med din egen ketcher i den store drengedyst
vi leger at vi leger og tager os sammen
for ingen af os kan fedtspille

vi får mange timer sammen i alvor og spil
som kun mænd kan dyste når de ved hvad de vil
du er en del af mine fjerne drømme
en fantasi som nu er kød og blod
mit liv er et eventyr i ly af dine talenter

hvor langt og hvorhen vi kan komme
kan kun vi to fornemme
hvem du end er skal mit ønske være
lys ja lys lille stjerne

REGNDANSEN

hungrende efter slagregn og vand
mens jorden var en ørken af sand
trådte vi på græssets brune strå
kiggede mod himlens tårnhøje blå
forandringens linse kom listende fra vest

en sort sky som forspil til regn og blæst
de første dråber kom som kolde søm
ramte vejen og blev til en fossende strøm
vi vendte ansigtet mod skyernes brønd
åbnede munden og drak en stråle så skøn
værre er det selvfølgelig når
kældrene får sig en ekstra tår

glædens allerstørste barometer
er dog at leve i livets polariteter
netop som regnen og solen går og kommer
sådan er netop den danske sommer

DEN INDRE STEMME

den indre stemme kalder som en ugle i natten
søger at finde et blødt bytte i mørket
banker i brystet og brummer en længsel

den indre stemme er stille som en vogter
holder øje med naturens balance
roterer i uvejr og slår alarm
hvis en fremmed fugl hamrer mod tindingens rude

den indre stemme er smertens stemme
skriger klagende op mod sindets hvælvinger
sætter en kæp i hjulets mentale eger
hvisker sin mistro mod det nye som er på vej

den indre stemme er tavshedens stemme
hjælper os i nøden og sætter fut i gløden

lurer i fantasien som Nattens Dronning
latent voksende som en blomst i mørket

HESTEBREMSEN

de er så enige om at være enige
i par i grupper i flok i fraktioner i nationer
de er så ens i alt det der gør dem grå
i par i grupper i flok i fraktioner i nationer
de er så fulde af små løgne som er blevet store
i par i grupper i flok i fraktioner i nationer
heldigvis har vi sandheden på det tørre her hos os
i par i grupper i flok i fraktioner i nationer
måske skulle vi undre os noget mere
i par i grupper i flok i fraktioner i nationer
kend dig selv og vid at du intet ved
i par i grupper i flok i fraktioner i nationer

FORVANDLINGER

af ild er du kommet
til ild skal du blive
gennem ild skal du fortsat brænde
af vand er du kommet
til vand skal du blive
gennem vand sejler du videre
af jord er du kommet
til jord skal du blive
gennem jord vokser livets frø
af luft er du kommet
til luft skal du blive
gennem luft flyver tankerne videre
det har tankerne det godt med...

IKKE ALT

ikke alt kan siges

ikke alt kan formuleres

ikke alt kan benævnes

ikke alt kan tænkes højt

ikke alt kan sprogliggøres

ikke alt kan nedfældes

ikke alt er målbart

ikke alt kan bevises

ikke alt er synligt

ikke alt er i ordbogen

ikke alt kan slås op

ikke alt er oversætteligt

mest af alt er fornemmelser

mest af alt er tavs viden

mest af alt er stille vande dybe grunde

Hjælpekunst

det er så nemt at give gode råd

det er så let at være den klogeste

det er så bekvemt at fremføre sin egen sandhed

kunsten er at hjælpe ved at ydmyge sig

kunsten er at bevæge dig derhen hvor den anden er

kunsten er at vide at man ikke ejer løsningen

vil du hjælpe den anden må du lytte

vil du hjælpe den anden må du finde dig i at have uret

vil du hjælpe den anden må du forstå at du ikke forstår

dette er hjælpekunst

MISTILLID

ingen tør slippe før den anden tager fat
ingen tør lukke øjnene før den anden rækker ud
ingen tør give sig hen før den anden åbner sig

ingen tør stole på de små bogstaver på kontrakten
ingen tør stole på at rådgiveren er uvildig
ingen tør stole på det der står mellem linjerne

ingen tør ønske sig et liv uden sygdom
ingen tør sige højt hvad stjerneskuddet betød
ingen tør sige aldrig og altid uden samvittighed

tillid er en risikofyldt forudydelse

UDE AF FLASKEN

ude af flasken
er der lukket op for posen
og melet i munden
vælter ud i en røg af forklaringer

ude af flasken
er der ikke pakket noget ind
sandheden er punkteret
og dækket er for fladt til retorisk kørsel

ude af flasken
er der gået hul på bylden
materien flyder dampende omkring
og lægger sig tilrette
mellem kæberne

ude af flasken
kravler argumenterne rundt
som arrige hvepse
der er ekskluderet fra boet

flasken fyldes langsomt igen

LIVSBUEN

du begynder i livets skole
og pludselig springer du ud som pensionist
her godt og vel halvvejs i livet
har du mistet halvdelen af tænderne
fået en bro og tre stifttænder
din krop er blevet mere løs
fasthed er fortid og du skulper
som en vandmand i kanten af stranden
pensionisten kigger nysgerrigt i spejlet
studerer sine hænder
ser spredte gammelmandsbrune pletter
voksende vorter
små knyster
nydelse har ændret sig til en kop espresso
at lukke øjnene i den sene eftertime
hvor man tager en stille stund
og stadigvæk trækker vejret
som en gråhåret hund i drømmespjæt
her i livets efterår kigger man på
morgenlys
skyernes dans
stjerneglimmer
vandrer i sine fantasier
rundt i bjerge
sejler på grønne søer
smukke kanaler
omfavner sin kæreste i en romantisk gondol
kysser en sommerfugl til en gudinde
kastes ud af trancen
vågner til jordbær med fløde og sød musik

som bærer det tunge
med let sind
favner det umulige
livets kærlige krampetrækninger i rejsen
mod det sidste suk
det sidste glimt
det sidste kys
blå fødder
stive lemmer
matte øjne

her i den tredje alder øjnes
den fjerde alders farvel
her sætter vi pris på dagen
som ikke koster noget
og som er alt for dyrebar
til ikke at blive nydt med hjertet

OPBRUD

først kom tomme værelser
rungende stuer
knagende gulve

nedbrud af vægge
støv af gamle mursten
opbygning med ideernes hjælp
lyse materialer fra loft til gulv

nye naboer
hjælpsomme hænder
smilende ansigter
forstående blikke

efterhånden de personlige farver
de vigtige småting

de betydningsfulde figurer
de uundværlige malerier

senere de første gæster
de første stemmer
de kendte fortællinger
de gamle naboer
de utallige samtaler til ud på natten
den lange tråd af historier

væverier af mennesker
spundet ind i
et smørhul af nye minder
krydret med levende mexikansk musik

livet er ét langt tov af forbindelser

I LEVENDE LIVE

ved ankomsten til de dødes land
er man død uden at vide det
intet at frygte intet at fortryde
her er det tilladt at have en kold skulder
være stivsindet være mat i sokkerne
eller have en rygrad som en orm

her i ingenmandsland er der ingen årsag
ingen bange anelser ingen dilemmaer
ingen paradokser ingen samvittighed
ingen flov smag i munden
ingen viden om
hvorfor man døde for tidligt eller for sent i livet

her på den anden side er der
religionsfravær og ingen grænsekrige

ingen svindlere ingen grådige hunde ingen bedragere
ingen demente ingen psykisk syge ingen smerte
ingen ensomhed ingen skam og ingen tungsindighed

her hvor man ingen bevidsthed har
er der dejligt stille
faktisk kun stilhed
ikke en lyd
ikke en eneste tværing
eller modsigelse
ingen onde tunger ingen kværuanter og ingen sværdslag

her er der ingen konger og dronninger
præsidenter eller diktatorer
intet hierarki og ingen pyramider
de rige ejer ingenting
ingen hvidvask ingen skyldnere ingen millionærer
alle er nøgne som ved fødslen

i de dødes land er der ingen fattigdom
ingen børn der lider nød eller misbruges
ingen gamle som forsømmes
ingen sidespring ingen elskov ingen jalousi
her er der intet sprog ingen tungemål
ingen tanketorsk eller vrangforestillinger

her er der intet folk som er forfulgt
ingen der skelner mellem sorte
hvide gule eller andre farver
her er der ingen så blinde som dem der ikke vil se

her blandt de døde er der ingen leveregler
ingen moralske principper ingen dommere
ingen fordomme og ingen undertrykkelse eller racehad
ingen herrefolk eller slaver
ingen veganere ingen vegetarer
ingen kødspisere ingen vinkendere
ingen ølhunde eller slikmunde

her i de dødes land
ligger man på ryggen
uden at vide hvilken vej hovedet vender
uden at vide om man bliver brændt, begravet eller søsat
at håbe og tro hører til i de levendes land

her i de dødes land ved man ikke
om man tog en chance
og levede for at dø
eller døde for at leve

her i de dødes land er der ingen feedback
ingen respons eller samtaler
ingen salmer eller årstidssange
ingen musik og ingen kor
døden råber ikke op når den kommer
den river os bort eller lister sig ind på os

døden er en frier som ikke tager imod et nej
hvor vi er, er døden ikke
og hvor døden er,
er vi ikke
der er intet at frygte
enhver skyggeside vil forsvinde i mørket

forskningen arbejder fortsat på at få
det første interview med en afdød
som ikke kan sladre
mens vi andre har de dødes stemmer
kulturens myter og dogmer
at hygge os med eller kæmpe med
på rejsen frem mod
det meget personlige sidste suk
før lukketid og en stille stund
ved livets ophør

tillid til døden
må man tage på sig i levende live
hvile i fred
uden at vide det

om lidt bliver her stille
mens vi kigger mod stjernerne
og livets morgen ebber ud

SOMMERFUGLEN

smuk og let er dit musiske sommerliv
svævende imellem os fra blomst til blomst
lander på en karm og nusser min hånd
med dine undersøgende følehorn

vingernes skønhed danner et særligt syn
når du elegant flagrer kærligt i aftenskæret
bløde stemninger opstår i dine legende vendinger
med dit glade sind dine sårbare vinger omkring mit hjerte

som en skygge sætter du dig i min favn

kæler med min længsel og kalder på mit navn
hvor jeg end går hen svæver du omkring blodet i min krop
danser mig i møde på en eng af tåredugget græs

forvandlinger er lige for øjnene af mig
du kære sommerfugl min mirakelkur i modgang
fantasiens vinger så selv en sten kan blomstre
og forsvundne stemmer høres i natten

sommerfuglen er dig
i et farverigt kys hver dag

TÆNK HVIS

tænk hvis vi kunne
ligge i en sofa på en motorvej
gå til kirke og høre en nøgen præst
spille fodbold på en skrå bane
skifte musiksmag og lytte på en ny måde
køre rundt med vores døde far på forsædet
blive begravet i en guitar og spille videre

tænk hvis vi kunne
finde en gratis p-plads i en storby
kysse en andens ægtefælle uden jalousi
flette fingre med en sulten kannibal
blæse og have mel i munden
gå i hundene uden bebrejdelser
kigge på ethvert menneske som menneske

tænk hvis vi kunne
være os selv uden at være grådige
løbe efter penge uden at dø af det
knække sammen uden at gå i stykker
rejse os fra afgrunden uden at gå over gevind
vinde i spil og kærlighed på samme tid
redde et menneske uden at få en belønning derfor

tænk hvis vi kunne
drømme en hel nat og huske vores drømme
sætte ord på verden og fange den med nye øjne
kræve mindre af tiden end den giver
holde op med at fylde fremmed betydning i alt
fjerne livets skyggesider før vi dør
forlige os med det sidste suk før lukketid

tænk hvis...

ALTID

hvis du altid gør

hvad du altid har gjort

vil du få hvad du altid har haft

hvis du altid siger aldrig

og aldrig gør en undtagelse

vil du aldrig kunne udnytte et forgreningspunkt

hvis du altid holder dig til den lige vej

hvad du altid har kaldt den sikre

vil du leve som en doven karusse

på midten mellem spændende ekstremer

hvis du altid mener at andre kan følge dig

og at andre forstår dine forklaringer

vil du gå glip af at tjekke hvad de har hørt du har sagt

hvis du altid gør

hvad du altid har gjort

vil du få hvad du altid har haft

LINSEN

forklaringskraften damper rundt

i hjernens modstridende haller
støder mod paradigmernes vægge
og kastes tilbage som sårede paradokser

tilvirkningskraften kaster sig sultent
over nye potentialer i markedets frie kræfter
kobler sig på fremmede opfindelser
der sluses ind i forklædning på egen hjemmebane

dømmekraften slagter de folk der træder ved siden
klynger dem brutalt op i medierne
mens retsstaten håndhæver ytringsfriheden
og fastsætter dommen over voldelige oprørere med fradragsret

forandringskraften sætter ind med sin hestebremse
støder forstyrrende til de udredte antagelser
som en elektrisk rokke med stikkende argumenter
mens forundringens linse glimter i øjet

EN VEN

en ven er én der ved hvem du er
forstår hvor du kommer fra
accepterer hvem du er blevet
og nænsomt lader dig vokse

en ven er én der ved hvad du gemmer på
lægger øre til dine bekymringer
følger dig i sorgens kølvand
ledsager dig på dine nye eventyr

en ven er én der tager din arm på nedturen
holder om dig i trange tider
besøger din angst med opmærksomhed
genskaber troen på et nyt forsøg

en ven er som en skål der udhules
for at kunne rumme endnu mere
sammen med hvem man ikke kan håbe for meget
og som man ikke bliver skuffet af

en ven er én man kan være stille sammen med
så sjælen luftes ren i en rørende eftertanke
med et smil på læben og et kærligt blik
hvor man kan tage det tunge med let sind

en ven er en kilde så dyb
at den kan rumme de spande vi bærer dertil
omgivet af menneskelig virksomhed
hjælpekunst og erfaringer med liv og død

man får en ven ved selv at være én

RETSBEVIDSTHED

nu kan man svindle i selskabsskat
og trække udgifterne til rådgivningen fra
stikke folk en knytnæve
og få specialishjælp til hånden
snyde med bidrag til familien
og modtage tilskud til fornøjelser
røve penge fra private folk
og få fradrag til skærebrænderen
lyve og bedrage til højre og venstre
og få medaljer få sin opfindsomhed
hvidvaske sine sorte penge
og bygge luksushuse bag høje hegn
kaste med sten når man bor i et glashus
og få politibeskyttelse og livvagt
opgive kreative håndværkerfradrag
og undgå kontrol på det man oplyser
anklage politiet for krænkende adfærd
og modtage erstatninger for lovbrud
tømme offentlige kasser med sociale ydelser
og investere dem i rideheste og ejendomme
læse en fremmed konto for penge
ved at købe en bank til transaktionen

“retfærdighed” er en by i Fuskland

ORDENTLIGHED

præstationssamfundet kører i højeste gear
vi konkurrerer alle svage led i knæ
angsten og depressionen vælter selv de stærke

effektiviseringsbølgen skyller de syge op på stranden
de sårede sjæle ligger og skvulper i vandkanten
hvor etikken sidder i de våde markedskræfter på havet

ordentligheden falmer og lugter af gammel tang
hule ord dasker til den sidste rest af værdighed
der skylles op på den kolde strand af bidende vinde

hvor finder vi sammen den kompasnål vi kunne sejle efter
hvor genskaber vi hjælpekunstens umiddelbarhed
og går derhen hvor den trængende befinder sig

vi har aldrig noget med et andet menneske at gøre
uden at vi holder noget af dets skæbne i vores hænder
tænk hvis vi kunne leve i det ordentlige samfund

Jubilæum

det er underligt med tiden
som om den sniger sig ind på os
og filmer livet i en collage af minder

vi kan ikke helt forstå et jubilæum
opfatter nogle særlige højdepunkter
klapper af de fordrejede historier i flokken

de betydningsfulde afdøde virker som sødt syltetøj
vi kan smage på i deres skabelse af tekster og toner
tages frem fra hylden ved denne lejlighed

de venner vi har mistet fylder os mere end nogensinde
for os er de som lysende stjerner i loftet
sidder med øjne så skarpe og ser ned på os alle

til et jubilæum mødes vi og genskaber livets billeder
dybe følelser og glimt af brusende hændelser

her berøres vi af musikkens ekko i det følsomme sind

vi mødes og fletter vores livstråde sammen
viklet ind i musikkens funklende mindeverden
væves omkring en kæde af indre tårer og smil

til jubilæet klapper vi af alt det forgangne
savner alt det der var engang med taknemlighed
bygger sorg og glæde sammen i mørkets lysende musik

jubilæet er forbi under nattens himmel
et nyt er på vej i denne verdens vrimmel
hvor vi længes efter de stemmer der gik bort

nye begivenheder venter forude
mens det prikker i det gamle hjerte

Noget vi leger

virkelighed er det vi bliver enige om er virkeligt
sproget har det med at sætte klemmer på snoren
magtens præmature mænd fyrer dem de er uenige med
opfinder en forklaring og får forklaringen til at passe med handlingen
de svarer kun på de spørgsmål de kan tolerere
de andre overhører de og lægger sproget i fryseren
de leger at tingene kan løses i skinbarlighed
og udpeger lobbyister til at slå ned på modstanden

måske skulle vi træde et skridt tilbage

Vi lever i en tid hvor begravelser i vores alder er hyppigere end fester. Det giver anledning til mange tanker om døden på forskud:

Et smil på læben

forleden gik jeg så selv bort
sukkede og slukkede med et smil
fandt det passende at sove glad ind

nu hvor jeg er væk tænker jeg ikke mere
min lysende bevidsthed er blevet mørk
kan ikke skelne mellem noget og har intet sprog

mine dejlige børnebørn taler til mig
men jeg taler ikke tilbage til dem
de hører kun min stemme på deres indre grammofon

jeg er stendød uden at vide det
er kold uden at føle det
er brændt til aske uden at mærke det

her i min guitar-urne er der stilhed
et par triller fra en gråspurv på stenen
høres kun af de efterladte

da jeg nedlagde mig selv med et klem
og gav mig hen til det sidste dybe åndedrag
vidste jeg at livets glade sekund var forbi

mens vi lever er vi ikke døde
når vi dør kan vi ikke være
hverken dernede eller deroppe

livet er et mysterium der skal leves
på en knivsæg mellem her og der
af ild er jeg kommet til ild skal jeg blive

det er i grunden ganske smukt
og ulidelig let at gå bort til noget
som ikke har et begreb om sig selv

det kalder på et smil

LIVETS LÆNGSEL

i al vor stræben mod horisonter
vil vi ende med at nyde vejen dertil
i al vor glædesgråd og hjertebanken
beruset af skæbnens leg med gunsten
vil vi lære at forstå
de små tings store betydning
stoppe op ved lærkernes kvidren
holde vejret i solnedgangen

og nyde øjeblikkets fred
samle på sten og fjer
kæle for rødder og vinger
fantasere om det uvisse
elske det ufødte liv
der længes mod sig selv
kysse sin elskede godmorgen og godnat
gribe en lille hånds kærlighed
midt i kaos og det dybeste mørke
ser vi lysets smukke sommerfugle
flagre med den røde tråd
henover kroppenens livsglæde
i al vor stræben
vil vi ende med at nå til der
hvor vi begyndte
og lære stedet at kende for
allerførste gang

HORISONTER

hvordan kan jeg anvende det
jeg har forstået når det jeg har forstået
blot er min egen forståelse af det som skal gøres
hvordan kan jeg undslippe min egen forforståelse
og møde verden med åben pande
når mine private erfaringer slører mine tanker
hvordan kan jeg sætte mine egne fordomme i spil
når jeg er fanget af de fordomme
som forhindrer at jeg gør det

hvordan kan jeg vide hvilke stemmer der virker i mig
når jeg har svært ved at skelne dem fra hinanden
hvordan kan jeg vide hvad jeg tænker
før jeg har set hvad jeg har skrevet
og hørt hvad jeg har sagt
hvordan kan jeg være kritisk og bruge
forklaringens bidrag til min egen forståelse
når jeg sidder i en lukket klub
og taler i et hamsterhjul
hvordan kan min horisont smelte
sammen med noget som helst
når alt bevæger sig
og ingen kan bade i den samme flod to gange
meninger hænger ikke på træerne
men på håndens bevægelse
før den plukker kulturens frugter

Barndommens mark

at gå rundt mellem viber på lerede marker
at samle klumper af jord under neglene
at lytte til revner og
vind med bare fødder

så er jordforbindelsen i sansehøjde
så er opmærksomheden slået til
så er der strøm på tissehegnet

at ligge i læsset med øjne mod skyerne
at svimle i vuggende højder under himlens tag

at lukke sine øjne mod de åbne vidder

da himler det på drømmenes ønsketur
da svæver tankerne mod stjerner i det fjerne
da fyldes man af længsel mod sin skæbne

i ly af barndommens mark

BARNDOMMENS LAND

min frugtplantage i barndommens land
min huletid og drengekampe på liv og død
min hesteduft min malkeko og mine kaniner
et væv af sunde pligter og nødvendig modgang
et tæppe af kastanjer og tændstikker
et billede af en gryntende so der føder grise
små tillidsfulde fingre der napper navlestrengen over
i flok på spændende nytårstogter
i flok når vi sprang op på en død ko
i flok når vi legede på kirkedammens is
en liflig smag af årstider der skifter
en dreng der ligger i et læs hø
en cowboy der skyder blodtørstige indianere
erindringer der leger stokken er væltet
erindringer der gemmer under tæppe
erindringer der bytter koner i mørke
et bakspejl når jeg danser på min søsters fødder
et bakspejl når jeg kysser den første pige
et bakspejl når jeg følger hende hjem

og sætter cyklen i stativet

SANSERNES DRENGEÅR

være ti og vågne
med ild i kroppen
blod på hænderne
male sig i ansigtet
putte fjer i håret
og bånd på armenes muskler
gå på jagt efter blegansigter

være ti og dræbe uslinge
meje dem ned imellem rabarber og frugttræer
binde dem til totempæle
og kradse deres indvolde ud
nyde sødmen af kampens sejrslur
i en stille middagsstund
med blikket mod himmel og skyernes flugt

være ti og løbe fra en hær af fjender
med jordsmag og græsstrå i munden
en skarp dolk i skeden
og skind over hofterne
flyvende hen over markens knolde
springende for livet over bækkens afgrund
mærke kroppens kamp i mødet

med krodiller, ler og sumpvand

være ti på randen af gråd og sivgræs
trukket ned i bunden af grøftens mudder
omgivet af småfisk og frøernes kvækken
guldsmedenes luftdans som sværmende mirakler
med regnbuens farver i øjenhøjde
vandnymfernes frihedskamp i syltetøjsglasset
på kanten af mergelgravens forførende dybder

være ti og høre græshoppernes skjulte musik
summen af biernes kærlighed til blomsterne
hundenes jagt efter kattene
stærens fløjten i poppeltræet
vibernes sang under himlen
lytte til sit eget hjerte
og blodets banken mod fantasien

være ti og drømme om en lille kalv
der blev til en elefant

KIRKEDAMMEN

et lille menneske på glatis
en bambi med usikre ben
omgivet af skøjtende venner
der suser henover det frosne vand
de legende børn hujer og griner i flok

fanger hinanden på skift
kaster sig i hinandens arme
bremser med hælen ved kanten
til det mørke vands kolde dyb
isen hugges til flager
der bruges som tømmerflåder
sammenstød og kamp med
kæppe og stager i små og store hænder
et barn glider ud til svanerne
og reddes op af en større dreng
legene fortsætter mens
den uheldige kammerat sendes til tørring
ved kakkelovnens varmeskær
på kanten af det kolde vand
blev vi varmet op til livets passion

det var legeland på kirkedammen

AT SE MED HJERTET

du ser at jeg græder
men grådens sø er min egen

du ser jeg blinker
men sjælens øje tilhører mig selv

du ser mig falde i staver
men mit åndsfravær er nærvær i en anden verden

du ser jeg vakler
men min slingrevals er livets salt

du ser jeg dummer mig
men at fejle er min rettesnor

du ser jeg smiler
men latteren klukker i mit eget bryst

vi ser så mange ting hos andre
men kun med hjertet kan man se rigtigt

UDE AF MINE HÆNDER

der er så meget man håber
vi krydser fingre
vi krydser tæer
vi krydser arme og ben

der er så meget man kan ønske
vi kaster mønter i brønden
vi knækker ønskeben
vi går på streger

der er så meget man kan tro på
vi folder vores hænder
vi drikker vin som blod
vi spytter over skulderen

der er så meget vi erfarer
vi kan ikke håbe os til et liv uden modgang
vi kan ikke ønske os til lykken
vi kan ikke flytte livets væsen med tvang

alle kan vi være på det forkerte sted
på det forkerte tidspunkt
alle kan vi rammes af katastrofen
lige midt i en god dessert

ude af vores hænder
opfinder vi et symbol
der beskytter os mod det vi ikke kan udholde

selv går jeg rundt med en sten og fjer i lommen 😊

TIDEN TILBAGE

tiden tilbage er fremtidens morgendis
hyllet ind i en tåge af tilfældigheder
en listig kattelem til kommende overraskelser
på den nysgerrige knivsæg
mellem det tunge og det lette

tiden tilbage er livets mystiske sandkorn
der drysser mod en bunke af uvished
mellem dryp fra en rislende kilde
af livets længsel mod sig selv
til tonerne af blodets flydende musik

tiden tilbage er et tov af nye minder
der breder sig som ringe i vandet
frem mod det skæbnemønster

vi kun kan se i bakspejlet
fra et fugleperspektiv i en stille stund

tiden tilbage er vor livs morgen

MODSTRIDENDE FORDRINGER

verden er

indviklet enkel

grumset ligetil

sikkert usikker

mennesket er

dyrisk intellektuel

primitiv rationel

kynisk varm

tiden er

lineær rund

dræbende hurtig

kronologisk subjektiv

livet er

meningsfyldt meningsløst

tungsindig let

alvorlig grinagtigt

døden er

en invitation uden returbillet

en kold afbrænding

en afsluttet begyndelse

paradokset er en labyrint uden udgang
find sprækken i muren

DOBBELTSIDIG LEDELSE

et paradoks er ubestemmeligt
derfor skal det bestemmes
en beslutning er ubesluttelig
derfor skal den besluttes

man må være tæt på det
man er langt væk fra
man må have distance
til det man er tæt på
man må gå foran
og holde sig bagved
man må lytte til andre
og gå forrest

man må være tolerant
og holde tungen lige i munden
man må vise tillid til andre
og holde øje med tilliden
man må have en plan
og nyde sidevejene

man må studere stjernerne
med begge ben på jorden

man må inddrage andre
og skære igennem
man må være selvsikker
og derfor ydmyg

man må zoome med et dobbeltblik
på det der er modstridende
og reducere til et samsyn
forenkle det uforenelige
og åbne til ny kompleksitet

Janushovedet kunne se både
begyndelsen og slutningen
stabiliteten og udviklingen
bevægelsen og stilstanden

FLYGTIGHED

Sporene fra de små fugles fødder
forsvinder i sneen mellem to byger.

Ordene fra hjerternes gjaldende kærlighed
ender som et ekko mellem to bjerge.

De varme nætters kys tørrer ind til
til et minde på læbernes nodepapir.

Det kortvarige møde mellem længselsfulde øjne

males ekspressivt til et billede af sjælens dybde.

Luftige tanker pustes op som sæbebobler
der sprænges med et lille stik til ingenting.

Konturer af ansigter i det våde sands atelier
forsvinder med den næste bølge fra havets sang.

Kun øjeblikket tæller.

Kærlig hilsen

Niels

Niels Jægerum

Freelance Organisationskonsulent

niels.jaegerum@gmail.com

Mobil: 2964 0045

Web: www.jaegerum.dk

Booking af foredrag: www.forfatterforedrag.dk